

for smaa eller lidt for spredte. Man har altsaa ikke taget Tingen paa rette Maade, og saa er det et nationaløkonomisk Spild af Penge.

Imidlertid forekommer det mig dog, at det foreliggende Forslag i nogle Retninger gaar henimod det, jeg nu har skildret som Idealet. Jeg skal der særligt nævne, at man har nedsat i hvert Fald den Toldskat, som hviler paa Livsfornödenheder. Det betragter jeg selvfølgelig som et Fremskridt. Dette, at det fremkalder et Tab for Statskassen, er ganske rigtigt, men jeg mener, at det Tab er let at genoprette. Jeg hører ikke til dem, som sætte Pris paa eller stræbe efter, at Statskassens Overskud skulde forsvinde, jeg glæder mig tværtimod over, at vi have en saa god finansiel Tilstand, som vi have, jeg ønsker heller ikke, at den Indtægt, Statskassen har haft gennem den indirekte Beskatning, i nogen væsentlig Grad skal forringes. Jeg kan derfor underskrive det, som det højtaerede 3dje Medlem for 9de Kreds (Estrup) sagde straks ved Begyndelsen af Forhandlingerne, at der ikke maatte være nogen væsentlig Nedgang i den indirekte Beskatning. Jeg tror ikke, det er nogen Skade til, at vi have en rig Statskasse, fordi der er store Reformers, der ligge for, og som skulle koste Penge; derfor er det godt, at vi have Pengene. Det var ogsaa af den Grund, jeg i sin Tid stemte for den større Ølskat; jeg tror, det er heldigt, at vi have en nogenlunde rigelig Beholdning i Statskassen. Men man kan jo skaffe Statskassen Midler ad andre Veje, og her kommer jeg atter tilbage til, hvad Englænderne have foretaget sig, nemlig at de have lagt Skatten over paa Luksusvarer. Det er ogsaa til Dels gjort i dette Forslag, idet Luksusskatterne ere blevne noget forhøjede. Jeg kunde godt gaa med til en yderligere Forhøjelse paa de samme Poster. Vi have særlig tre eller fire Luksusartikler her i vort Land, eller i hvert Fald Artikler, som man plejer at betragte som Luksusartikler, det er Tobak, Silke, Vin og Spiritus og Øl; ja man kunde slaa alle disse Drikkevarer sammen i en Position, saa havde vi egentlig kun tre Luksusartikler, Tobak, Silke og spirituose Drikke, og gennem disse tre Artikler mener jeg, kunde vi, naar vi ordnede Beskatningen rigtigt, faa fuld Kompensation. Men dertil kræves, at vi maa følge Englændernes Eksempel og lægge en lige saa stor Skat paa den indenlandske som den, vi kræve af den udenlandske Produktion. Vi have jo her i Landet betraadt den Vej,

idet vi have en indenlandsk Beskatning af Sukker og af Brændevin og Øl, og det viser sig jo ogsaa, at paa disse Artikler har Statskassen faaet en meget klækkelig Indtægt. Sukkeret, Brændevinet og Øllet give jo en meget betydelig Del af vore indirekte Skatter, og det netop, fordi vi have sikret os en indenlandsk Beskatning. Havde vi ikke haft denne, havde vi navnlig ikke opkrævet en indenlandsk Sukkerskat, havde vi maaske slet ingen Ting faaet ind.

Nu er der noget underligt inkonsekvent i, at Sukkerproduktionen skal svare en indenlandsk Skat, medens Papirfabrikationen, som der blev talt om før, eller Klædefabrikationen eller mange andre indenlandske Fabrikationer ere fuldstændig fri for at svare indenlandsk Skat. Jeg ved ikke rigtig, hvormed man egentlig vil begrunde dette. Hvorfor opkræve vi af den indenlandske Sukkerproduktion flere Millioner og ingen Ting af de andre Virksomheder? Den eneste Grund, forekommer det mig, kan være den, at Sukkerproduktionen har sin Rod i Landbruget, og da vi ikke ville hjælpe Landbruget — det skaane vi i hvert Fald ikke — lægger man en stor indenlandsk Skat paa denne Virksomhed. Jeg synes, at konsekvent maatte man tage andre Virksomheder med. Men jeg mener, at vi gennem vor Luksusbeskatning kunde faa en betydelig større Indtægt end den, vi hidtil have oppebaaret, naar vi bare sørgede for, at hele denne Skat gik i Statskassen. Det er det, man har udført i England og ligesaa i Frankrig, f. Eks. over for Tobakken, idet man har sørget for, at hele Tobakskatten kommer ind i Statskassen og derved er kommen til at give et særdeles rundeligt Beløb. Jeg har søgt at foretage en Beregning over, hvorledes den franske Beskatning paa Tobakken vilde komme til at virke her i Danmark, og jeg er kommen til det Resultat, at i Stedet for at vi nu have 1,400,000 Kroner af vor Tobaksbeskatning, vilde vi kunne naa en Indtægt af 8 Mill. Kroner for Statskassen. Men hvorvidt den Beregning fuldt ud holder Stik, skal jeg lade staa ved sit Værd. Sikkert er det, at hvis vi havde et saadant Tobaksmonopol, som de have indført i andre Lande, saa det fulde Udbytte kom i Statskassen, vilde vi faa et langt, langt større Beløb ind end det, vi nu faa. Men jeg indrømmer, at der naturligvis ogsaa er en større Skat der paa Tobakken. Hvor højt man kan gaa over for Luksusartikler, kan man se af de engelske Forhold, idet man der med Hensyn til Tobakken er gaaet helt op til